

Byxköpet

Jag går mycket och långt, nästan varje dag avverkar jag ett antal km, antingen jag har ett mål eller bara traskar runt med mina stavar med Storytel och någon bra bok i öronen. Många mil har jag gått det senaste året, det har jag mått väldigt bra av, men det har haft en konsekvens, som jag inte riktigt hade tänkt mig. Mina vader blev väldigt muskulösa.

Det har väl ingen betydelse kan man tänka. Då har man inte varit ute i affärer och försökt köpa nya byxor. Årets mode är att ha så smala ben som bara är möjligt på alla byxor, jeans, chinos, eller vad de nu kan heta, vilket resulterar i att man inte kommer i dem. En normal storlek har jag inga problem med, problemet är att jag inte får dem över vaderna.

Jag behövde verkligen nya byxor inför en utlandsresa. Efter ett antal genomsvettiga försök fick jag till slut tag på ett par som jag faktiskt lyckades dra på mig, ända upp till midjan. Där satt dom som en smäck. Men jag hade inte fått dem på mig om inte de varit utrustade med dragkedja. På benet. Nertill.

Är det riktigt vettigt? Att årets mode skall vara sådant att större delen av den mogna kvinnliga befolkningen inte kan få på sig ett par byxor för att det tar stopp vid vaden?

Jag köpte i alla fall byxorna som jag lyckades få på mig. När jag kom hem tittade maken upp och ner på mig och sa: Du ser lite trättformad ut. Men skjortan är snygg.

Loulou Eriksson